

Script

Rozengeur & Wodka Lime

Seizoen 4 Aflevering 13 (52)

Auteur Maarten van der Duin

Website www.wildwords.nl

Email maarten@wildwords.nl

Mobiel +31(0)6-38 915 590

RECAP (VORIGE AFLEVERINGEN)

- 12** Finette ontvangt haar Amerikaanse vriend Kevin en iedere scepsis van haar vriendinnen verdwijnt, als ze hem in levende lijve ontmoeten. Ook Corine is gerustgesteld tijdens hun gezamenlijke etentje, maar Finette voelt haar liefde voor Adriaan weer opflakkeren. Dat blijkt wederzijds en Adriaan zinspeelt op een affaire.
- 12** Robin en Bob keren uitgerust en zeer verliefd terug van hun wereldtrip en vinden Babette op hun bank. Met de vriendinnen nemen ze deel aan de executieverkoop om Catherina's huis te behouden, maar dat lukt helaas niet. Als ook Robin en Bob hun huis verliezen, worden ze door Donna niet toegelaten, omdat Catherina daar al met Maria onderdak heeft gevonden.
- 12** Vertederd door een ontbijtje dat Menno voor haar heeft klaargemaakt, nuanceert Donna zijn uitspraken tegenover een cursist en ondergraaft zo Menno's autoriteit. Zijn verontwaardiging daarover leidt tot een woordenwisseling waarin persoonlijk en zakelijk door elkaar lopen.
- 12** Als Babette thuis wat spullen wil ophalen, denkt Nathalie opgetogen dat ze is teruggekeerd. Babette beweert weer te werken, maar op het kantongerecht weet men van niets. Nathalie bespiedt haar in Berlage en neemt afscheid van Babette om te vertrekken naar een nieuwe baan in Sint Petersburg.
- 12** De vriendinnen proberen orde te scheppen in Catherina's financiële chaos, maar die geeft alle schuld aan Robin. Donna en Babette worden gedwongen haar kant te kiezen en zijn stille getuigen van Catherina's pogingen om Bob terug te winnen. Catherina voelt zich zozeer gekortwiekend door zijn scheidingsconvenant dat ze per ongeluk Robins huis in brand steekt.

1 EXT. SPAARNWOUDE / MIDDAG 1 (20 JAAR GELEDEN)

In ZWARTWITBEELDEN banjeren drie piepjonge vriendinnen met kaplaarzen en regenjassen door het zompige grasland van Spaarnwoude. Voorop lopen Babette en Finette, die geconcentreerd om zich heen speuren.

JONGE FINETTE (TEGEN BABETTE)

Welke moeten we nog?

Babette werpt een blik op haar stencil met biologie-opgaven.

JONGE BABETTE

Alleen een knobbelzwaan en een rugstreepad.

Finette knikt en kijkt weer onderzoekend rond. Achter hen sjokt Catherina mee.

JONGE DONNA (O.S.)

Catherina! Cath!

Catherina blijft staan en kijkt om. Terwijl ze opgewonden zwaait met een briefje, komt Donna dwars door de beschermde veenweide naar haar toe gestormd.

JONGE DONNA (CONT.)

(Buiten Adem) Van Marnix.

De ogen van Catherina schieten door de tekst heen. Ook Finette en Babette zijn blijven staan.

JONGE CATHERINA

(Triomfantelijk) Hij wil me zien.
Na het corvee bij z'n tent.

JONGE FINETTE & BABETTE

Oeoeoeohhh!

JONGE DONNA

(Trots) Ik had het al gelezen.

JONGE CATHERINA

Donna, mag ik jouw spijkerjasje aan? En die groene beenwarmers?

JONGE BABETTE

Het wordt toch niks.

JONGE CATHERINA

Denk je dat hij het vergeet?!

JONGE BABETTE

Hij niet, maar jij wel.

JONGE CATHERINA

Hoezo?!

Maar voordat Babette antwoord kan geven, klinkt er een kreet:

JONGE FINETTE

(*Fluistert*) Daar zit er één!

Babette en Donna draaien zich naar haar toe en inderdaad: vlak voor Finette zit een GROENE KIKKER in het natte gras.

JONGE DONNA & BABETTE

Zoenen! Zoenen!

Nog even staart Catherina vragend naar Babette, maar dan wordt ze aangestoken door het plezier van de anderen en yelt mee:

CATHERINA

Zoenen! Zoenen!

TERUG:

2 INT. HUIS DONNA / SLAAPKAMER / OCHTEND 2

In de schemerige slaapkamer zit een naakte Donna bovenop Menno die languit op bed ligt. Ze zoent zijn blote borst en hij streelt haar armen.

DONNA

Arrogant.

Ze kust zijn nek.

DONNA (CONT.)

Eigenwijs.

Ze kust zijn kin en wangen.

MENNO

Verder nog iets?

Donna gaat rechtovereind zitten en verschuift wat naar achteren.

DONNA

En onuitstaanbaar.

Ze bestudeert zijn gezicht, terwijl haar onderlichaam langzaam op en neer beweegt en Menno een licht gekreun

laat horen.

DONNA (CONT.)

En jij? Heb jij iets aan te merken
op mij?

Met gesloten ogen schudt Menno z'n hoofd en slaakt een
zucht.

MENNO

(Met moeite) Jij bent... rolmodel...
voor de moderne... vrouw...

Donna glimlacht en krast met haar nagels over zijn borst.
Op dat moment vliegt de deur van de slaapkamer open en
wordt het licht aangeknipt. Catherina staat in de
deuropening en negeert volkomen wat er zich op het bed
afspeelt.

CATHERINA

Donna, weet je nog dat wij kikkers
zochten in Spaarnwoude?

Menno doet zijn ogen open en knippert tegen het felle
licht: wat krijgen we nou?! Donna daarentegen heeft haar
bewegingen al gestaakt en luistert geïnteresseerd naar
Catherina.

CATHERINA (CONT.)

In de tweede. We sliepen in zo'n
legertent.

Menno grijpt om zich heen naar een laken om zijn
naaktheid te bedekken, maar Donna zit bovenop hem en hij
kan geen kant op.

DONNA

(Bedachtzaam) Was ik daarbij?

MENNO

(Protesteert) Kunnen jullie daar
een andere keer oeww-

Hij krimpt ineem als Donna hem zonder een spier te
vertrekken van onderen beetgrijpt. Catherina negeert
Menno volkomen en praat verder:

CATHERINA

Jij gaf een briefje van Marnix
Dekker.

DONNA

(Verrast) Heb jij daar iets mee gehad?

MENNO

Oeoeww.

Beide vrouwen slaan geen acht op hem.

CATHERINA

Dat is het 'm juist. Nee. En dat
zagen jullie al aankomen!

Terwijl Menno zijn geworstel heeft gestaakt, kijkt Donna bedachtzaam voor zich uit. Ze kan het zich werkelijk niet herinneren.

DONNA (VOOR ZICHZELF)

Spaarnwoude...

CATHERINA

Ik moest er opeens aan denken.

Zonder verder iets te zeggen draait Catherina zich om en verlaat de kamer. De deur valt dicht, maar het licht blijft branden. Donna staart nog steeds in gedachten voor zich uit.

MENNO

Misschien heb ik toch een minpuntje
ontdekt.

Alsof Donna hem nu pas weer opmerkt, grijpt ze zijn polsen en drukt die naast zijn hoofd tegen het bed. Iedere lust tot vrijen is bij Menno inmiddels vergaan.

DONNA

Niks over Catherina! Die heeft het
al moeilijk zat. Geen man meer.
Geen werk. Geen huis...

MENNO

En ze maakt zich druk over
kikkers...

Voordat hij nog iets kan zeggen, heeft Donna hem al op zijn mond gekust.

DONNA

Bemoeizuchtig... Onverdraagzaam...
En hardleers...

Ze kust hem weer en de vrijpartij gaat verder, terwijl in VOICE OVER de eerste clausen van de volgende scene al hoorbaar zijn.

3 INT. HUIS BABETTE / SLAAPKAMER / OCHTEND 2

Op de grond liggen de reisspullen van Finette en Kevin uitgestald: een plunjezak met afgetrapte sneakers en een stapel notitieblokken. Trendy pumps naast een openstaande beautycase.

STEM KEVIN (VO)

That sweet-smelling hair and the
blossom on your cheeks, that witty
little nose and your eyes with a
twinkle of sadness...

In plaats van een vrijpartij zien we Kevin alleen in jeans en t-shirt languit op bed liggen en citeren uit een zelfgeschreven manuscript.

STEM KEVIN (V.O., CONT.)

Let me watch them, touch them,
smell them and breathe you in. To
keep you inside of me after you're
gone.

Hij kijkt opzij, waar Finette keurig aangekleed voor de spiegel staat en haar haar borstelt.

KEVIN (CONT.)

What do you think?

Via de spiegel kijkt Finette naar hem.

FINETTE

Very nice.

KEVIN

But... do you feel the same?

Nu draait Finette zich naar hem toe en gaat naast hem op het bed zitten.

FINETTE

Yes of course.

Liefkozend laat ze haar hand door zijn haar strijken. Kevin slaat zijn manuscript weer open.

KEVIN

(Citeert) But even that won't
comfort me. Where are you now, *mijn*
lieve schat?

Terwijl zijn dialoog verdergaat, zien we Babette in de volgende scene achter de computer zitten.

KEVIN (O.S., CONT.)

Do you still drink coffee with biscuits in the morning and wear that lovely blue dress? A day went by, a week, a month, but more than that I fear the lonely time ahead...

4 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / OCHTEND 2

Vanuit de slaapkamer klinkt de stem van Kevin, als Babette in haar nachthemd en met een slaperig gezicht achter haar computer zit en een mailtje leest van Nathalie. Op het scherm staan prachtige foto's van een winters Petersburg met openstaande bruggen boven de bevroren Neva. Babette droomt even weg en begint dan een antwoord in te typen: GAAT WEL. BEETJE VERLOREN. Een korte aarzeling, dan: GELUKKIG HEB IK MIJN WERK...

FINETTE (O.S.)

Morgen is hij weg. Dan slaap ik wel hier.

Babette draait zich om naar Finette die uit de slaapkamer is gekomen en bij de bank staat, waarop nog steeds het beddegoed van Babette ligt. Finette ritst haar jas dicht en checkt de inhoud van haar tas.

BABETTE

Waarom ben je niet eerlijk tegen hem? Hij denkt nog steeds dat jij smoorverliefd bent.

Finette kijkt quasi-onschuldig naar haar op en grinnikt:

FINETTE

Mooi, toch? Het inspireert hem enorm.

Babette draait zich licht verontwaardigd naar haar toe.

BABETTE

Dat kun je niet maken. Hoe kan hij verder als hij steeds aan jou denkt?

FINETTE

Dat slijt vanzelf als hij weer in Frisco zit...

BABETTE

Je MOET het zeggen.

FINETTE

Zoals jij tegen Nathalie?! Jullie
waren elkaar aangevlogen! Ruzie,
gejank...

Babette werpt een blik op het geopende mailtje op haar
computer.

FINETTE (CONT.)

Maar nou is de relatie geruisloos
voorbij. Kan niet beter. Kevin gaat
straks gewoon aan het werk...

BABETTE

En jij duikt bovenop Adriaan, want
daar gaat het toch eigenlijk om?!

Met een triomfantelijke glimlach corrigeert Finette haar:

FINETTE

Ik ga een boek schrijven. Mijn
tweede boek.

KEVIN (O.S.)

And right she is.

Kevin is in de kamer verschenen en omhelst Finette van
achteren. Beiden kijken glimlachend naar Babette die hen
met gemengde gevoelens gadeslaat.

KEVIN (CONT.)

'Cause a second book means
prestige, more freedom and loads of
money.

Schijnbaar dolgelukkig kussen beiden elkaar. Babette kan
het niet langer aanzien en draait terug naar haar
computer. Langzaam *delete* ze de ingetypte tekst van haar
antwoord.

5 INT. UITGEVERIJ / KANTOOR CORINE / EINDE OCHTEND 2

Koel en ongenaakbaar wandelt Corine door haar kantoor en
doet geen enkele poging om vriendelijk over te komen.

CORINE

Vijfduizend als voorschot en de
rest na afloop.

Finette zit aan tafel en leest het contract met een
bedenklijk gezicht. Ze kan een gevoel van teleurstelling
niet onderdrukken.

CORINE (CONT.)

Dat is standaard bij alle nieuwe schrijvers.

FINETTE

Maar ik heb me toch allang bewezen?!

Corine staat meteen stil en draait zich naar Finette toe.

CORINE

(Vriendelijk) Ga je niet akkoord?

FINETTE

Dat zeg ik niet. Ik had alleen iets meer verwacht. In Californië...

CORINE

Ja, Californië! Amusante man trouwens, die nieuwe vriend van je.

FINETTE

Dank je.

Ze laat het maar over zich heen komen.

CORINE

Wij doen het design en de flaptekst en jij houdt tweemaal per maand contact over je vorderingen. Hier geen diva-toestanden als met Goos of Van Royen.

Weinig enthousiast staart Finette weer naar het contract.

CORINE (CONT.)

Adriaan zorgt voor de verdere begeleiding.

Even kijkt Finette nog naar het contract en dan zet ze haar handtekening.

CORINE (CONT.)

Blijkbaar kent hij jouw sterke en zwakke kanten. Als schrijfster.

FINETTE

Hij heeft me vroeger vaak geholpen.

Ze legt haar pen neer en schuift het contract naar Corine toe.

CORINE

Jullie kunnen hier afspreken of bij ons thuis.

FINETTE

En daar heb jij geen moeite mee?

CORINE

Och, zolang het zakelijk blijft.

Plotseling vanuit het niets:

CORINE (CONT.)

En anders staat hij gewoon op straat.

Geschrokken kijkt Finette haar aan, maar Corine verbergt zich alweer achter een onpeilbare glimlach en steekt haar hand toe.

CORINE

Veel succes.

Finette schudt haar hand, maar is aan het denken gezet.

6 EXT. AMSTERDAM / STRAAT / EINDE OCHTEND 2

Met ferme pas loopt Babette voor het eerst weer naar haar werk: ze is netjes aangekleed, draagt een schoudertas en maakt een zelfverzekerde indruk. Ze heeft nauwelijks oog voor haar omgeving, maar checkt wel haar uiterlijk in een spiegelende winkelruit.

Opeens staat ze stil en draait zich om. In de reflectie van de etalage heeft ze een bekende gestalte ontwaart: Nathalie aan de overkant van de straat. Babettes mond zakt open:

BABETTE (VOOR ZICHZELF)

Nathalie?

Ze gaat naar de rand van de stoep, maar kan niet oversteken, vanwege het drukke verkeer.

BABETTE (CONT.)

(Roept) Nathalie?!

De vrouw aan de andere kant reageert niet, maar begint de straat uit te lopen. Babette rent met haar mee en zoekt tegelijk naar een mogelijkheid om over te steken. Voorbijgangers reageren gepikeerd, als Babette hen bijna omverloopt.

BABETTE (CONT.)

(Harder) Wacht even! Nathalie!

Als Nathalie de hoek van de straat heeft bereikt, kan Babette eindelijk oversteken en rent naar de zijsteeg. Maar die blijkt verlaten. Babette kijkt om zich heen:

Nathalie is nergens meer te bekennen.

LEADER

7 INT. HUIS ROBIN / WOONKAMER / BEGIN MIDDAG 2

De treurige resten van Robins appartement: geblakerde muren, het verkoolde geraamte van het keukenblok, een gesmolten computer. Vanuit het trapportaal klinkt de meelevende stem van de buurvrouw:

BUURVROUW (O.S.)

Het is bij de voordeur begonnen,
zei de brandweer. Nog een geluk dat
die aardige mevrouw zo snel had
gebeld. Anders was het hele blok
afgebrand.

Met emmers en bezems verschijnen Robin en Bob vanuit de gang in de woonkamer en zijn volledig uit het veld geslagen bij het zien van de troosteloze ravage.

BUURVROUW (O.S.)

Als jullie ook maar iets nodig
hebben...

Ook zij betreedt de woonkamer en kijkt sprakeloos naar alle schade. Werkelijk niets is gespaard gebleven. Een ogenblik blijft het stil.

BUURVROUW (CONT.)

Ik ga vast koffie zetten.

En ze verdwijnt naar haar eigen huis. Robin kijkt nog steeds lamgeslagen rond. Bob probeert haar een hart onder de riem te steken.

BOB

Het zijn maar spullen.

ROBIN

Maar wel mijn spullen. En daar had ze
met haar poten af moeten blijven.

Beiden blijven staan en weten niet waar ze moeten beginnen.

8 EXT. HUIS DONNA / STRAAT / BEGIN MIDDAG 2

CROSS: 9 INT. WINKEL DONNA / CURSUSRUIMTE / BEGIN MIDDAG 2

STRAAT: Bijna opgewekt staat Catherina naast Donna die de voordeur van haar huis uitkomt met een grote doos vol

nieuwe brochures en cursusfolders in haar handen.
Catherina praat op haar in:

CATHERINA

Jij kreeg een drie, omdat je maar
één dier had gevonden. Een
poelkikker. Die had ik voor je
meegenomen in een potje.

Donna wil naar haar auto lopen, maar bezwijkt bijna onder
het gewicht van de doos.

DONNA

(*Gepikeerd*) Cath, hou op. Ik WEET
het echt niet meer.

CATHERINA (VERVOLGT)

Want je lag twee dagen plat in je
tent na een hele fles
bessenjenever.

Donna staat stil. Er begint eindelijk iets te dagen.

DONNA

Was dat met Wilfried Beemsterboer
die voorover in het kampvuur viel?

CATHERINA

(*Euforisch*) Ja! Hij werd geblust...

Ook Donna raakt enthousiast bij de herinnering en zet de
doos op de grond naast haar auto.

DONNA & CATHERINA (CONT.)

... met Seven-up!

Beide vriendinnen schateren het uit. Voorbijgangers
kijken verwonderd om.

DONNA (CONT.)

Een week lang zaten zijn haren
tegen zijn kop geplakt als Dracula.

Haar mobiel gaat. Nog nalachend geeft Donna de
autosleutels aan Catherina en trekt zelf haar telefoon
tevoorschijn.

CURSUSRUIMTE: Met een razend gezicht staat Menno te
telefoneren in de cursusruimte die voor een groot
gedeelte in beslag wordt genomen door de inboedel van
Catherina.

MENNO (IN MOBIEL)

Wat dacht je?! Kan mij het schelen,

hij heeft toch al betaald?!

DONNA (V.O., OVER MOBIEL)

Waar heb je het over?

MENNO

(*Barst uit*) Die klerezooi van je vriendin.

Hij kijkt naar de hoog opgestapelde dozen achter zich, waarnaast een cursist in sportkleding met gespreide armen een opwarming doet. Die kan maar net voorkomen dat een stapel dozen naar beneden lazert.

DONNA (V.O., OVER MOBIEL)

O, dat. Had ik dat niet gezegd?

MENNO

Ik kan geen kant op, hier. Laat staan mijn TWAALF cursisten.

STRAAT: Achter Donna heeft Catherina de autoklep open gekregen en probeert nu de zware doos van de grond op te tillen.

DONNA

Het moet maar even zo. Ik kon niets anders verzinnen.

MENNO (V.O., OVER MOBIEL)

O, maar ik wel! We zetten het gewoon in je winkel of beter nog op straat!...

Met een meelevende blik kijkt Donna even achterom naar Catherina die zich tot het uiterste moet inspannen om de doos op te tillen en op de bumper te zetten.

DONNA (IN MOBIEL)

(*Zacht*) Wacht nou maar even.

MENNO (V.O., OVER MOBIEL)

Waarop?! Tot Catherina iets onderneemt? Ha-ha!

CURSUSRUIMTE: Er zijn meer cursisten binnengekomen en die bewegen zich onhandig door de krappe ruimte. Eén van hen heeft doodleuk een foto-album uit een doos gevist en zit erin te bladeren.

MENNO (CONT.)

Heeft ze al een huis? Heeft ze werk?
Heeft ze al GEZOCHT?! Of praat ze nog
steeds over kikkers?!...

DONNA (V.O., OVER MOBIEL)

Zoiets kost tijd.

MENNO

O ja, hoeveel?! Tot mijn cursus sneuvelt, jouw zaak failliet is of totdat je huis in vlammen opgaat?!

STRAAT: Catherina voorkomt met één knie dat de doos van de bumper valt, maar heeft niet de kracht om hem verder te tillen. Donna gebaart dat ze zo komt helpen - ze voelt zich opgelaten, maar probeert niets te laten merken.

DONNA (IN MOBIEL)

Okee, ik verzin wel iets.

MENNO (V.O., OVER MOBIEL)

Fout! Het is niet jouw probleem, maar dat van haar. En zolang jij de klappen blijft opvangen, dringt dat niet door.

CATHERINA (TEGEN DONNA)

Donna, alsjeblieft! Ik hou 'm niet meer.

Donna wil haar mobiel afschermen, maar Menno heeft het al gehoord.

MENNO (VO)

Zeg dat maar tegen haar!

Donna glimlacht naar Catherina en duwt met één been tegen de doos, zodat hij niet kan vallen.

DONNA

(Lief tegen Catherina) Ik heb 'm.
(In mobiel) Ik ehh... zie je vanmiddag.

MENNO (VO)

Nou?! Zeg het dan!

DONNA (IN MOBIEL)

(Lief) Kusje!

MENNO (VO)

Anders zeg ik het zelf wel. Geef maar...

Donna klikt haar mobiel uit en steekt hem weg. Dan pakt ze één kant van de doos met beide handen, terwijl Catherina de andere kant beetpakt.

DONNA (TEGEN CATHERINA, CONT.)

Hij bedoelt het zo goed.

Met vereende krachten tillen beide vriendinnen de doos in de achterbak.

10 INT. BERLAGE / BEGIN MIDDAG 2

CROSS: 11 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / BEGIN MIDDAG 2

LOUNGE: Op tafel liggen losse vellen met aantekeningen en een notitieblok met maar één handgeschreven regel: het begin van Finettes tweede boek. Zelf luistert zij met een ongelovig gezicht naar Babette die haar woorden ondersteunt met onstuimige gebaren.

BABETTE

(*Opgewonden*) Hetzelfde haar,
hetzelfde loopje, zelfs het jasje
herkende ik.

FINETTE

Maar ze reageerde niet toen je haar
riep?

Ze zwaait even naar Catherina en Donna die net zijn binnengekomen en naar het tafeltje toekomen.

BABETTE

Misschien hoorde ze me niet. Of ze
was met haar hoofd ergens anders.

Donna trekt haar jas uit, terwijl Catherina zich op de bank laat neerploffen en vragend naar Finette kijkt. Die laat haar ongeloof duidelijk doorschemeren:

FINETTE (TEGEN CATHERINA)

Ze heeft Nathalie gezien, denkt ze.
In de Utrechtsestraat!

CATHERINA (TEGEN BABETTE)

Zie je wel dat je haar mist.

BABETTE

(*Met klem*) Ik mis haar niet!
Integendeel. Ik ben blij dat ik
weer m'n eigen gang kan gaan.

Donna probeert het te begrijpen.

DONNA

Prima toch? Wat is dan het punt?

Ze kijkt Finette vragend aan en die gebaart dat zij het ook niet begrijpt.

BABETTE

Dat ze mij een halfuur daarvoor een mailtje stuurde uit Sint Petersburg!

Nou valt er toch een stilte.

CATHERINA

Mm. Dat heeft ze ook snel gedaan.

Op dat moment zet de ober vier glazen met ijsklontjes op tafel en schenkt die vol met wodka en lime. Als hij vertrokken is, schudt Donna haar hoofd.

DONNA

Je hebt je vergist. Dat had je met Frank in het begin toch ook? Onbewust zit ze nog in je hoofd en dan zie je haar vanzelf lopen.

BABETTE

(Zacht) En als zij het WEL was?

Ze laat een stilte vallen en de anderen nemen een slok wodka.

BABETTE (CONT.)

Een berichtje sturen via hotmail kan overal. En ook die Russische foto's zijn zo gevonden...

DONNA

Waarom zou ze dat doen? Lijkt me nogal omslachtig.

Babette zucht.

BABETTE

Omdat ik op haar op allerlei manieren heb laten voelen dat ze niet welkom was. Zodat zij er tussenuit kneep met een smoes over een nieuwe baan...

Finette laat zich niet meeslepen door Babettes emotie.

FINETTE

Dan had ze groot gelijk. Jij blij, zij blij. Echt, laat het rusten.

BABETTE (TEGEN FINETTE)

Dat is misschien jouw stijl. Ik wil

haar recht kunnen aankijken. Als
zij mij iets kwalijk neemt, dan wil
ik dat weten.

CATHERINA

Stuur een mailtje naar Petersburg,
dat je haar hebt gezien in Amsterdam.

Donna en Finette kijken fronsend naar Catherina: pardon?

BABETTE

Dat is het punt. Straks zit zij daar
gewoon en is er niets aan de hand.

Op dat moment wordt er luid geroepen door de lounge:

BARMAN (O.S.)

Telefoon voor Finette van Aspen!

De vriendinnen draaien zich verbaasd om naar de barman die
een draadloze telefoon in de lucht houdt en rondkijkt.

BARMAN (CONT.)

De schrijfster Finette van Aspen?!

De vriendinnen kijken om naar Finette die van gène niet
weet waar ze moet wegkruipen en niet van plan is te
reageren.

CATHERINA (TEGEN BARMAN)

(Roept) Hier zit ze!

De barman overhandigt de telefoon aan Finette, terwijl
die een vernietigende blik naar Catherina werpt.

WOONKAMER BABETTE: In een uitstekend humeur staat Kevin
te telefoneren, terwijl op de achtergrond Adriaan met een
fles champagne en een bos bloemen afwachtend toekijkt.

KEVIN (IN TELEFOON)

Hi honey, it's me.

FINETTE (V.O., OVER TELEFOON)

(Met onderdrukte woede) Are you out of
your mind?! Call me on my cell phone.

Kevin

If you wanna be famous, make sure
everybody knows your name.

Hij draait zich naar Adriaan toe en geeft hem een
vriendschappelijke knipoog.

KEVIN (CONT.)

And be kind to your publisher.

ADRIAAN

(Fluistert) Tell her I've got...

Hij tilt de fles champagne op en Kevin knikt.

LOUNGE: Finette heeft haar hand op de hoorn gelegd.

FINETTE (TEGEN VRIENDINNEN)

Adriaan.

BABETTE

Goed, hoor. Dat is toch wat je wilde?!

FINETTE (IN MOBIEL)

I'm busy right now.

Babette kijkt toch even verbaasd. Catherina trekt ondertussen Finettes schrijfblok naar zich toe en leest de geschreven regel.

KEVIN (V.O., OVER MOBIEL)

(Fluistert) Are you crazy?! You can't let him wait. Get over here and be nice to him.

FINETTE (IN MOBIEL)

I have to work.

CATHERINA

(Leest) 'Kenneth was geen blijver. Dat wist ik vanaf de eerste kus.'

Verbaasd laat ze de zin tot zich doordringen. Dan bekijkt ze de andere kant van het blaadje of daar nog iets staat.

WOONKAMER BABETTE: Adriaan staart Kevin niet begrijpend aan. Die heeft zijn hand op de hoorn gelegd en probeert het uit te leggen:

KEVIN

She's wonderful and sweet, but a bit stubborn at times.

ADRIAAN

It's alright. I'll come back...

KEVIN

No wait.

LOUNGE: Ook Finette heeft haar hand op de hoorn gelegd en

denkt na.

BABETTE

Wat?! Opeens last van je geweten?

Finette schudt langzaam haar hoofd.

FINETTE

Corine. Als die ook maar iets vermoedt...

ADRIAAN (V.O., OVER MOBIEL)

Met Adriaan.

Finette verschiet van kleur.

WOONKAMER BABETTE: Adriaan heeft de telefoon overgenomen, terwijl Kevin hem vriendelijk toelacht en aanmoedigende gebaren maakt.

ADRIAAN (IN TELEFOON, CONT.)

Ik kwam onze samenwerking vieren.

FINETTE

Zullen we dat een andere keer...

ADRIAAN

Gewoon wat champagne, meer niet.

LOUNGE: Finette zoekt naar een uitvlucht, maar kan niets bedenken.

BABETTE

En je weet het: een jaloerse echtgenote ziet alles.

Finette denkt koortsachtig na.

ADRIAAN (V.O., OVER MOBIEL)

Komop, Finette. Eén glaasje.

FINETTE

Okee. Vanmiddag.

Meteen verbreekt ze de verbinding en legt haar mobiel op tafel. Het blijft even stil.

BABETTE

(*Ironisch*) Bravo.

12 INT. HUIS ROBIN / WOONKAMER / BEGIN MIDDAG 2

In contrast met de levendigheid tussen de vier vriendinnen in Berlage staat de stille verslagenheid in

Robins huis. Met een bezem veegt Bob het puin uit de gang de woonkamer in. Robin zit ondertussen met veger en blik op haar hurken en borstelt verbrande houtresten bij elkaar.

BOB

Dat roet zit echt overal: onder de tegels, achter de plinten, in m'n haar.

Moedeloos kijkt hij om zich heen.

BOB (CONT.)

En door het bluswater is ook het parket omhooggekomen.

Hij werpt een blik naar Robin die bewegingloos op haar hurken zit en niet reageert. Gealarmeerd zet Bob zijn bezem weg en komt naar haar toe.

BOB (CONT.)

Gaat het?

Treurig staart Robin voor zich uit en peutert met de borstel een overblijfsel van het poppenhuis schoon.

BOB (CONT.)

Ik bouw wel een nieuwe.

Robin haalt haar schouders op.

ROBIN

Daar maak ik me niet druk om. Zelfs niet om Catherina. Het was wel duidelijk dat die ging doordraaien.

Bob legt een arm om haar heen.

ROBIN (CONT.)

Maar waar blijven de anderen?!
Waarom laten die niets van zich horen?!

Ze kijkt Bob aan.

ROBIN (CONT.)

Geen bloemetje, geen telefoontje, niks. Wat zijn dat voor vriendinnen?!

BOB

Ze komen nog wel.

ROBIN

Wanneer?! Als de boel is opgeruimd?

Dan hoeft het voor mij dus niet
meer.

Bob wil het voor de vriendinnen opnemen, maar dan klinkt
er een bekende stem:

BART (O.S.)

Oooo, doen jullie hier nou zo
moeilijk over?!

Robin en Bob draaien zich om naar de gang waar Bart met
een kratje Grolsch is verschenen en zelfverzekerd
rondkijkt.

BART (CONT.)

Likkie verf erop en je ziet er
niets meer van.

BOB

Doe normaal, man! Zie je niet...

Bezorgd kijkt hij opzij naar Robin, maar die begint te
grinniken. Bart heeft het kratje op de grond gezet en
trekt een flesje open.

BART

Trouwens, ik vond dat hele keukenblok
toch maar niks. Veels te lomp voor
zo'n pittoresk huisje als dit.

Hij kijkt goedkeurend rond, alsof er van brandschade
helemaal geen sprake is.

BOB (TEGEN ROBIN)

Sorry, dat deze botte boer zomaar
komt binnenvallen.

BART

(Opgewekt) De deur stond open, of
liever: die zit er niet meer in.

Hij drukt Bob het pilsje in zijn handen.

BART (CONT.)

Hier. First things first.

Hij trekt een tweede flesje open en houdt het uitnodigend
omhoog voor Robin. Die grijnst en komt overeind, terwijl
ze voorbij Bob loopt:

ROBIN (TEGEN BOB)

Zie je? Dat bedoel ik nou!

Ze is al een heel stuk opgevrolijkt.

13 INT. KANTONGERECHT / GANG / MIDDAG 2

Een beetje onwennig loopt Babette door een gang en zet een deur op een kier. Ze kijkt naar binnen, maar vindt niet wat ze zoekt en sluit de deur weer.

Een groepje leerling-rechters is vrolijk pratend de gang ingelopen. Eén van hen ziet Babette staan

JONAS (TEGEN BABETTE)

Het jaar zit erop, hoor. Wij gaan de kroeg in.

Zonder stil te staan loopt het groepje Babette voorbij.

BABETTE

Jonas, heb jij Nathalie Numan nog gezien?

Jonas blijft even staan en denkt snel na, terwijl zijn collega's verder lopen.

JONAS

Die zit toch in Rusland? In Sint Petersburg.

BABETTE

En ze is niet terug?

JONAS

Nee. Dat had ze wel laten weten.

Hij rent achter zijn collega's aan. Babette blijft achter en kijkt peinzend voor zich uit: zou ze het toch mis hebben over Nathalie?

14 INT. WINKEL DONNA / MIDDAG 2**CROSS: 15 INT. WINKEL DONNA / CURSUSRUIMTE / MIDDAG 2****CROSS: 16 EXT. SPAARNWOUDE / MIDDAG 1 (20 JAAR GELEDEN)**

WINKEL: Terwijl Loretta achter de balie een nieuwe papierrol in de kassa probeert te wurmen, staan er drie cursisten in gemakkelijke kleding en op blote voeten in de winkel met hun gezicht naar de cursusruimte, van waaruit de stem van Menno klinkt.

MENNO (O.S., VANUIT CURSUSRUIMTE)

Maak los die spieren. Draai je bekken naar voren. En naar achteren.

De cursisten in de winkel zakken licht door hun knieën en draaien hun bekken naar achteren. Hun handen hangen

losjes langs hun zijde.

MENNO (O.S., CONT.)

Nee, Simon. Dat is je buik.

De winkelbel rinkelt en Catherina houdt de deur open voor Donna, die met de enorme doos in haar handen naar binnen komt. Met haar laatste krachten slingert ze het gevaarte op de balie.

DONNA (TEGEN LORETTA)

(*Buiten adem*) Zo! Genoeg folders voor de komende maanden.

LORETTA

Waar moet ik hem neerzetten?

Donna kijkt automatisch naar de cursusruimte en ziet dan pas de cursisten in haar winkel staan. Met hun rug naar haar toe schudden ze hun schouders los.

MENNO (O.S.)

Hoe kun je vrij zijn van geest, als je vastzit in je lichaam?!

O ja, denkt Donna, terwijl Catherina ondertussen langs de opwarmende mannen de cursusruimte inloopt.

CURSUSRUIMTE: Op een hoopje in de overgebleven ruimte staan de andere cursisten hun oefeningen te doen, terwijl Menno aanwijzingen geeft.

MENNO (CONT.)

Steeds een stapje verder. Schep ruimte voor jezelf...

Opeens voelt hij de woede opborrelen, als hij Catherina ziet binnenkomen. Ze manoeuvreert zich onhandig tussen zijn cursisten door en gebaart doodleuk: Het duurt maar even.

CATHERINA (TEGEN MENNO)

(*Joviaal*) Let maar niet op mij.

Meteen probeert ze een doos van de stapel af te trekken, maar hij blijkt te zwaar en een cursist schiet te hulp. Menno verbijt zijn ergernis.

MENNO

Dit maakt je onafhankelijk.

Met een grimmig gezicht ziet hij hoe de cursist de doos op de grond zet. Catherina werpt een vluchtige blik op de inhoud en sluit de doos weer.

MENNO (CONT.)

Geeft je vrijheid.

Catherina wil een volgende doos van de stapel trekken, maar kan hem niet houden en talloze albums en tijdschriften vallen tussen de cursisten over de grond.

CATHERINA

Oeps. (*Luchtig*) Sorry.

Tegen de cursisten die verdwaasd naar de rotzooi tussen hen in kijken:

CATHERINA (CONT.)

Kunnen jullie die even aangeven?

Menno staart haar verbijsterd aan.

WINKEL: Donna pakt een handvol folders uit de opengevouwen doos en geeft ze aan Loretta, die meteen achter de balie verdwijnt om ze op te bergen. Donna pakt een volgende stapeltje brochures en kijkt om naar de koffiehoeke:

DONNA

De rest kan wel naast het koffie-apparaat. Daar zag ik nog een plekje.

MENNO (O.S., UIT DE CURSUSRUIMTE)

Moven! D'eruit! Schiet op!

Donna en Loretta kijken verwonderd richting cursusruimte van waaruit de cursisten geschrokken verschijnen. Donna gooit de brochures terug in de doos en snelt naar de cursusruimte toe.

CURSUSRUIMTE: Menno gaat opgefokt tekeer tegen Catherina die op haar kniën alle tijdschriften en blaadjes aan het verzamelen is en weer opbergt in de doos.

MENNO

Van alles waar ik mijn cursisten voor waarschuw, sta jij met stip bovenaan.

Donna komt gehaast naar binnen en kijkt rond.

DONNA

Probleempje?

CATHERINA

Ik zocht alleen maar het schoolkrantje!

MENNO

En meteen een ravage in mijn klas.
Overal waar jij komt: chaos, chaos,
chaos. (*Tegen Donna*) Haal dat mens
hier vandaan.

CATHERINA

Ik kon 'm niet meer houden.

DONNA (TEGEN MENNO)

Hallo, je hebt het wel over mijn
vriendin.

MENNO

O ja?! Dan zeg je haar maar eens
goed de waarheid. Daar zijn
vriendinnen toch voor?!

Tussen de bladen op de grond vindt Catherina opeens de
schoolkrantjes waarnaar ze op zoek was. Ze bladert erin,
terwijl de woordenstrijd tussen Donna en Menno
onverminderd doorgaat.

DONNA

Ze heeft gewoon wat hulp nodig.

MENNO

Een flink pak slaag heeft ze nodig.
Een vent die zegt: tot hier en niet
verder.

Catherina heeft opeens gevonden wat ze zocht en begint te
lezen.

JONGE CATHERINA (VO)

Een poelkikker is heel glibberig en
springt wel anderhalve meter ver...

SPAARNWOUDE: Hahaaa! Het uitgelaten gezicht van een jonge
Catherina in ZWARTWIT. Ze heeft haar regenjas
uitgetrokken en houdt dat als een werpnet voor zich.

JONGE FINETTE

Daar zit hij! Tussen dat gras!

Catherina sluipt met haar regenjas opgewonden dichterbij.

JONGE CATHERINA

Ik zie 'm! Ik zie 'm!

JONGE BABETTE

Laat hem toch. We hoeven het alleen
maar op te schrijven.

JONGE CATHERINA

Nee, hij is veel te mooi.

Even staat ze stil en dan gooit ze onverwachts haar jas over de kikker heen.

JONGE FINETTE

Je hebt 'm! Je hebt 'm echt!

JONGE CATHERINA (TEGEN DONNA)

Waar is dat potje?

Ze draait zich om naar Donna die een jampotje tevoorschijn haalt.

CURSUSRUIJTE: Terwijl Catherina verderleest in het schoolkrantje, gaat de woordenwisseling tussen Donna en Menno in volle hevigheid verder.

MENNO

Bob was een watje. Gerd was een loser. Die vonden alles best. Daarom is het misgelopen.

DONNA

Welnee. Ze werd verliefd op twee mannen. Dat was haar pech.

MENNO

En zo overkomt haar alles. Zolang jullie medelijden hebben, speelt zij het eeuwige slachtoffer. Maar ondertussen heeft ZIJ met die mannen gerotzooid. ZIJ betaalde haar rekeningen niet en ZIJ heeft die brand gesticht.

Donna wil er fel tegenin gaan, maar zijn woorden komen toch aan.

MENNO (CONT.)

En eigenlijk denk jij er net zo over. Alleen durf je het niet te zeggen.

Donna laat zijn woorden bezinken.

SPAARNWOUDE: Languit in het ZWARTWITTE gras liggen de jonge Catherina en Finette naar de poelkikker in het glazen potje te kijken.

JONGE CATHERINA

Ik ga goed voor 'm zorgen. Wat zou hij eten?

Finette werpt een blik op haar biologieblad.

JONGE FINETTE

(Leest) Slakken, spinnen en wormen.

Ze kijken elkaar aan: hm, dat wordt lastig. Dan klinkt de stem van Donna die buiten adem komt aangelopen.

JONGE DONNA (O.S.)

Cath?! Waar was je nou?!

Catherina draait zich vragend om en gaat overeind zitten. Donna laat zich naast haar neervallen en ook Babette heeft het groepje bereikt.

JONGE DONNA (CONT.)

Marnix. Hij heeft een uur op je gewacht.

JONGE CATHERINA

(Schrikt) Shit!

Ze schiet overeind en wil haar regenjas aantrekken.

JONGE DONNA

Ja, nou is hij al met Sandra.

Catherina slaakt een gefrustreerde zucht en laat haar jas weer zakken.

JONGE CATHERINA

Heb ik weer.

BABETTE (TEGEN CATHERINA)

Ik zei toch dat het niks zou worden?!

Catherina kijkt haar verwonderd aan.

DONNA (V.O., UIT CURSUSRUIMTE)

Catherina?! Catherina?!

CURSUSRUIMTE: Catherina kijkt op uit het schoolkrantje en ziet Donna bij haar staan. Menno is nergens meer te bekennen.

DONNA (CONT.)

Kom maar.

Ze reikt haar hand uit en helpt Catherina overeind. Die klemt de krantjes tegen zich aan en kijkt opgelaten naar de achtergebleven cursisten in de deuropening.

CATHERINA

Is hij nog kwaad? Het spijt me van

die doos. Ik kon hem gewoon niet
meer houden.

Zwijgend begeleidt Donna haar langs de cursisten de
ruimte uit.

CATHERINA (CONT.)

Komt het wel weer goed tussen
jullie?

Donna geeft geen antwoord, maar haar geduld is al flink
op de proef gesteld.

17 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / MIDDAG 2

INSERT: letters worden getypt op een computerscherm: LIEVE
NATHALIE, DIT WEEKEND KOM IK NAAR PETERSBURG. VISUM EN
TICKET AL GEREGELD.

Bewegingloos zit Babette achter haar computer met
daarnaast een bak ijs. Ze aarzelt om het mailtje te
versturen en leest het nog eens door.

KEVIN (O.S.)

Am I an idiot or what?!

Babette drukt op ENTER en het mailtje wordt verstuurd. In
de kamer is Kevin bezig met het inpakken van zijn
spullen: hij zoekt zijn kleding bijeen en gooit die in de
geopende plunjezak.

KEVIN (CONT.)

In the States you'd do anything for
a publisher like that! So totally
committed. Thank God, I've
persuaded her to meet him.

Babette observeert zijn handelingen.

BABETTE

You're an idiot.

Lacherig kijkt Kevin naar haar.

KEVIN

Why? (*Smalend*) Is it 'beneath her
standard' to bother about the
money? Or do such contacts corrupt
her artistic integrity?!

BABETTE

Well, they might corrupt a lot
more... since he used to be her
boyfriend.

Kevin lacht haar toe en gooit een sweatshirt in de plunjezak.

KEVIN

I don't believe you.

BABETTE

That's up to you.

Kevin gaat verder met inpakken, maar de glimlach is van zijn gezicht verdwenen. Het zit hem toch dwars. Opeens richt hij zich weer op:

KEVIN

Why would she hide something like that?! I've had girlfriends. I write about them all the time.

BABETTE

And you still take them out with flowers and champagne?

Daar heeft Kevin geen antwoord op. Toch schudt hij zijn hoofd.

KEVIN

She's happy with me.

BABETTE

Sure.

KEVIN

We had so much fun together.
Feeding wild parrots at Cole
Valley. Getting drunk on cider and
sloe gin at Saint Patrick's Day.
You should have seen her!

Hij ziet het nog levendig voor zich en Babette lacht hem bemoedigend toe.

BABETTE

And what did you do in Amsterdam?

Kevin kijkt voor zich uit en het kwartje lijkt eindelijk te vallen:

KEVIN

We had dinner with Corine and
Adriaan.

PLOINK: Babette heeft een email gekregen en klikt het bericht onmiddellijk open. **INSERT:** FANTASTISCH! IK HAAL JE VAN HET VliegVELD. LIEFS, NATHALIE. P.S. NEEM

PINDAKAAS EN DROPJES MEE.

Babette staart stomverbaasd naar het scherm: dit kan niet waar zijn.

KEVIN (O.S., CONT.)

My God.

18 INT. LITERAIR CAFÉ / MIDDAG 2

CROSS: 19 INT. UITGEVERIJ / KANTOOR CORINE / MIDDAG 2

CAFÉ: Een kurk wordt voorzichtig losgedraaid. Adriaan heeft zijn fles champagne meegenomen en een ober zet twee lege glazen op het tafeltje voor hem. Dan plopt Adriaan de kurk los en schenkt in.

ADRIAAN

Op onze samenwerking! En al het moois dat daaruit kan ontstaan.

Hij schuift een glas naar Finette toe, die hem met enige reserve gadeslaat. Adriaan klinkt zijn glas tegen het hare en neemt een flinke slok. Finette nipt alleen maar even en zet haar glas dan weer terug.

ADRIAAN (CONT.)

(Enthousiast) Je debuut vliegt de winkel uit, hoorde ik. Er komt vast een herdruk. Dat belooft wat!

Vanuit het niets:

FINETTE

Adriaan, het gaat niet. Jij en ik.

Adriaan vult zijn glas alweer bij.

ADRIAAN

(Onverstoorbaar) Royalty's, interviews, lezingen, jij loopt nog eens binnen.

FINETTE

(Zacht) Er staat teveel op het spel.

Ze heeft haar glas nog nauwelijks aangeraakt.

ADRIAAN

Maar dan moet je nieuwe boek nóg beter worden! En daar zal ik je bij helpen.

Hij slaat zijn glas achterover.

ADRIAAN (CONT.)

Ook al ben ik er een tijdje
uitgeweest.

FINETTE

Adriaan, we zouden wel gek zijn om
iets te beginnen. Het loopt meteen
in de gaten!

Afgeleid staart Adriaan naar een tafeltje verderop en
even lijkt het alsof hij serieus nadenkt over de woorden
van Finette.

ADRIAAN

Luiers verschonen, melk opwarmen,
de kleine in bad. Maandag de was,
dinsdag de strijk. De boodschappen
tussendoor. Snel, snel, voordat hij
weer wakker is. Al meer dan een
jaar zit ik thuis.

Hij verbergt zijn gezicht in zijn handen en wrijft over
zijn vermoeide ogen.

FINETTE

Jij wilde kinderen.

Adriaan kijkt haar aan.

ADRIAAN

Ik wilde jouw kinderen.

Finette slaat haar ogen neer. Adriaan pakt haar handen.

ADRIAAN (CONT.)

Kijk ons nou. Waar is het in
godsnaam misgelopen?

FINETTE

We zijn gewoon uit elkaar gegroeid.
Ik de ene kant op en jij de andere.

Adriaan schudt zijn hoofd.

ADRIAAN

(Citeert) 'Onbewust vergelijk ik
iedere man met hem. En dan blijven
er zo weinig over, dat ik steeds
meer twijfel over mijn vertrek.'
Dat heb je zelf geschreven.

Hij kust haar handen en zij laat hem begaan.

ADRIAAN (CONT.)

We hebben een verschrikkelijke fout
gemaakt door uit elkaar te gaan.
Want wat er daarna ook gebeurde,
van binnen zijn we steeds bij
elkaar gebleven.

Hij strijkt met zijn hand langs Finettes gezicht.

ADRIAAN (CONT.)

En daar laat ik niemand
tussenkomen. Geen Kevin, geen
Corine. Dat is ons geheim.

Hij gaat met zijn wijsvinger teder over Finettes mond.

ADRIAAN (CONT.)

Kom mee naar het Carlton.

FINETTE

Kevin vertrekt zo. Ik breng hem
naar Schiphol.

ADRIAAN

Dan spreken we daarna af.

Finette worstelt met zichzelf.

FINETTE

Maar Corine... Die kijkt dwars door
ons heen!

Zonder iets te zeggen, trekt Adriaan zijn mobiel
tevoorschijn en drukt demonstratief op een knop, terwijl
hij Finette blijft aankijken.

KANTOOR: Met een leesbril op zit Corine juist wat
administratieve gegevens door te nemen, als ze haar
mobiel opneemt.

CORINE (IN MOBIEL)

Hai. Neem je straks wat babyzalf
mee? En pampers. Die zijn bijna op.

ADRIAAN (V.O., OVER MOBIEL)

Doe ik morgen. Vanavond ben ik wat
later.

CORINE

(*Verwonderd*) O?

CAFÉ: Adriaan kijkt Finette nog steeds zelfverzekerd aan.

ADRIAAN

Ja, die Amerikaan van Finette
vertrekt toch vandaag. Ik breng hem
naar Schiphol.

Hij kijkt tevreden naar Finette en maakt een gebaar: zo
gemakkelijk is het nou.

CORINE (V.O., OVER MOBIEL)

Okee. Doe 'm de groeten.

ADRIAAN

Zal ik zeker doen. Kusje.

En met een laconiek gebaar verbreekt hij de verbinding.

ADRIAAN (TEGEN FINETTE, CONT.)

Ik zal hier op je wachten,
vanavond. En dan neem ik je mee
naar het Carlton.

Beiden glimlachen naar elkaar.

FINETTE

Goed.

KANTOOR: Corine heeft haar leesbril afgezet en staart in
gedachten naar haar mobiel: wat had dat nou te betekenen?!

20 INT. BERLAGE / MIDDAG 2

Op een tafeltje liggen de schoolkrantjes van Catherina.
Babette heeft er geen oog voor, maar praat opgewonden
tegen Donna die grinnikend toeluistert.

BABETTE

Ze staat te juichen dat ik kom! Ze
vraagt zelfs of ik drop meeneem en
pindakaas.

DONNA

Ja, die kun je daar niet krijgen.

BABETTE

Ik kan moeilijk zeggen dat ik haar
alleen maar wilde checken. Wat moet
ik doen?!

Donna denkt eventjes serieus mee en dan:

DONNA

Vier potten Calvé kopen en een
warme jas.

Catherina komt naar hun tafeltje toe met een dienblad, waarop flessen wodka en lime staan. Ze begint drie glazen vol te schenken.

BABETTE

Ja, lach maar. Ik heb geen ticket, geen visum. En zij staat daar op mij te wachten!

Catherina schuift de glazen naar haar vriendinnen toe en ploft neer op de bank waar de schoolkrantjes liggen.

CATHERINA

Hebben jullie het nou gelezen?
Hier. De eerste dag in Spaarnwoude.

Babette kijkt Donna vragend aan en die haalt moedeloos haar schouders op.

CATHERINA (TEGEN BABETTE, CONT.)

Marnix Dekker wachtte op mij, maar volgens jou zou het toch niets worden...

Ze kijkt Babette doordringend aan.

CATHERINA (CONT.)

Waarom zei je dat?

BABETTE

Jezus, Cath. Dat is twintig jaar geleden! Hoe moet ik dat nou weten?!

CATHERINA

Het kan toch. Ik wist het ook van die kikker.

Ze zoekt bevestiging bij Donna, maar die kijkt met een blik vol onweer terug.

BABETTE

Ik kan die hele Marnix niet eens voor me halen.

CATHERINA

Groot. Blond. Echt een kanjer. Maar jij zei dat ik hem zou vergeten-

Opeens is voor Donna de maat helemaal vol.

DONNA (TEGEN CATHERINA)

Vergeet hem dan ook! Alsof je niks beters te doen hebt.

Catherina kijkt haar verwonderd aan.

BABETTE

Donna, laat maar...

Maar Donna is al niet meer te houden.

DONNA

Kind op straat, auto weg, de boel
in de hens gestoken en jij zanikt
over KIKKERS?! Wat moet er nog in
godснаam gebeuren, voor jij snapt
dat je aan de grond zit?!

Die kwam aan. Geslagen kijkt Catherina voor zich uit.

DONNA (CONT.)

Waar moet je van leven? Wie betaalt
je schuld? Waar ga je wonen? Waar
moet Maria naar school? En wie gaat
haar halen en brengen?!

Ze kijkt Catherina fel aan en die trekt wit weg.

DONNA (CONT.)

Nou, zeker niet Marnix Dekker!

BABETTE (TEGEN CATHERINA)

Kun je niet bij Gerd? Die heeft een
mooi huis. En jullie hebben toch
nooit echt met elkaar gebroken?!

CATHERINA

Hij is op tournee. God-weet-waar
hij zit.

DONNA

Kom op Catherina, je moet toch wel
ERGENS over hebben nagedacht?! Of
moet iemand anders het weer voor je
oplossen?

Catherina zucht en kijkt terneergeslagen voor zich uit.

CATHERINA

Ik huur gewoon een kamer in de
Pijp, voor mijn part een
bovenwoning. En zoek werk als
fysiotherapeut bij *Total body* op de
Oudezijds - ik heb immers een
diploma. Dan leg ik iedere maand
wat opzij om m'n schuld af te
lossen en over acht jaar begin ik

weer een eigen praktijk.

Babette en Donna kijken elkaar verwonderd aan.

BABETTE

(*Voorzichtig*) Klinkt goed.

CATHERINA

Maar waarom zou ik het doen? Waarom zou ik me jarenlang de pukkel werken, een huis kopen, een praktijk starten... als het straks toch weer in elkaar dondert?!

Langzaam raakt ze geëmotioneerd.

CATHERINA (CONT.)

Ik had het allemaal. Maar ergens is er iets fout gegaan. Heb IK iets verkeerd gedaan.

Ze kijkt haar vriendinnen in tranen aan.

CATHERINA (CONT.)

En als ik niet weet wat, hoe kan ik het dan voorkomen?!

BABETTE

Vandaar die Marnix. 'Het zal toch niks worden.'

Catherina veegt haar ogen droog.

CATHERINA

Ja, kennelijk zien jullie het wel. En dat wil ik uitzoeken voor ik Gerd weer onder ogen kom, of Bob, of Robin...

DONNA

Dan zou ik maar opschieten...

Bij de ingang van de lounge is Bob verschenen en met een vastberaden blik koerst hij op het tafeltje van de vriendinnen af. Donna kijkt geschrokken naar Babette en... Catherina is opeens nergens meer te bekennen.

DONNA (CONT.)

(*Verbluft*) Catherina?...

Bob is inmiddels bij het tafeltje aangekomen.

BOB

(*Furieus*) Lekker aan de wodka lime,

dames? Wat een opluchting om jullie hier te zien! Ik dacht even dat er iets ergs was gebeurd, want ik zag jullie niet bij Robin... Weet je nog: jullie vriendin?!

Donna werpt een verwonderde blik naar Babette.

DONNA

Jij zou toch...

BABETTE

Ik zat met Finette en Kevin...

Nu pas ziet Donna het verwilderde gezicht van Catherina die onder het tafeltje is gedoken en haar smekend aankijkt: verraad me niet.

BOB

Of nee, stom: Robin ligt er natuurlijk allang uit. De vriend inpikken van Catherina, dat mag niet. (*Fel*) Nou, laat ik jullie uit de droom helpen, dames. IK heb voor Robin gekozen en IK wil bij haar blijven. Daar moet zij niet voor gestraft worden. En als jullie haar om die reden toch laten vallen, dan stelt die hele vriendschap geen ene zak voor.

Babette en Donna kijken schuld bewust weg en laten zijn woorden maar over zich heenkomen.

BOB (CONT.)

(*Vol afschuw*) Wegblijven als haar huis is afgebrand! Dat is pas schofterig.

Hij kijkt op de twee vriendinnen neer.

BOB (CONT.)

Dus wat wordt het, dames? Gaan jullie mee naar Robin of kan ze doodvallen?!

Donna wisselt een schichtige blik met Babette en dan naar Catherina die haar vanonder de tafel aankijkt. Bob heeft er genoeg van:

BOB (CONT.)

(*Minachtend*) Lekker stel.

Hij draait zich om en loopt met grote stappen weg. Als de

deur van de lounge is dichtgevalLEN, klinkt vanonder de tafel de stem van Catherina:

CATHERINA

(Zacht) Is hij weg?

Donna knikt. Timide klimt Catherina weer boven tafel en gaat zitten.

DONNA (TEGEN BABETTE)

Zag je dat roet in z'n haar?

Babette knikt en verzinkt weer in gedachten. Het blijft een tijdje stil.

BABETTE

(Verrast) Ik weet het weer!...
(Tegen Catherina) Jij had die prachtige kikker in dat potje!

CATHERINA

Ja! En Marnix Dekker?! Waarom zei je dat het niets zou worden?

BABETTE

(In gedachten) Omdat je er nooit vanaf kon blijven, als je iets mooi vond.

Catherina kijkt haar niet-begrijpend aan: wat is daar verkeerd aan?

BABETTE (CONT.)

Er zaten geen luchtgaten in het deksel. Eén dag later was die kikker dood.

Catherina laat het tot zich doordringen.

21 EXT. SPAARNWOUDE / MIDDAG 2 (20 JAAR GELEDEN)

In een glazen potje zit een dode kikker. Ongelovig en verdrietig houdt Catherina het potje voor haar gezicht en schudt ermee.

JONGE CATHERINA

Hé?! Wat doe je nou?! Wakker worden!

Maar de kikker is en blijft kassiewijle.

22 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / MIDDAG 2

De plunjezak staat klaar voor vertrek. Met een grimmig gezicht zit Kevin op de bank en hoort de voordeur

opengaan. Nog aangedaan door het gesprek met Adriaan komt Finette de woonkamer binnen en forceert een glimlach als ze Kevin ziet zitten.

FINETTE

(Zogenaamd opgewekt) Happy to go?

KEVIN

(Koel) Well, I'm sure you are.

Ze kijkt verwonderd op, terwijl ze haar jas uittrekt.

KEVIN (CONT.)

What are you gonna do to celebrate it? Knock back a bottle of champagne? Or jump some bones straight away?!

FINETTE

Am I missing something?

KEVIN

No, I've missed something all along. And it was staring me right in the face. With that sneaky publisher of yours.

FINETTE

Adriaan?

KEVIN

You must have been laughing your heads off!

Onverstoorbaar gaat Finette naast hem zitten.

FINETTE

Oh, dummie.

KEVIN

Don't tell me you've never seen him before!

FINETTE

That was ages ago. Now there's someone else in my life.

Kevin kijkt haar afwachtend aan.

FINETTE (CONT.)

You.

Met haar hand streelt ze zijn knie.

FINETTE (CONT.)

Or have you missed that as well?!

Ze kust zijn gezicht.

KEVIN

(Verward) Everything was so different in the States: I knew your feelings and felt what you were thinking. But here...

FINETTE (CONT.)

Get me a ticket for tonight.

Kevin kijkt haar verwonderd aan.

FINETTE (CONT.)

I'm flying back with you.

23 EXT. AMSTERDAM / BUMPER / EINDE MIDDAG 2

Een werkdag in Amsterdam: Een eenzaam vliegtuig trekt een spoor door het luchtruim; Met een hogedrukstraal wordt een gevel schoongespoten; Een gemeentereinigiger prikt met een stok de vuilnis uit een park.

24 INT. HUIS ROBIN / WOONKAMER / EINDE MIDDAG 2

Met een emmer water in zijn ene hand en een borstel in zijn andere staat Bart op een keukentrap en boent de geblakerde muur schoon.

BART

Of je doet iets met lichtbruine muren en gouden deurknoppen.

Verderop in de kamer zit Robin op haar knieën op de grond met haar rug naar Bart toe en verzamelt verkoolde brokstukken in vuilniszakken, waarvan er al een aantal zijn gevuld. Zonder naar hem om te kijken:

ROBIN

Ja, leuk. Voor een bordeel.

Bart stopt met borstelen en staart in gedachten voor zich uit.

BART

Mm, zou ik het daar vandaan hebben?

Hij gaat verder met boenen. Doordat beiden met hun rug naar de gang staan, zien ze niet hoe Babette ondertussen binnenkomt en ontzet om zich heen kijkt.

BART (CONT.)

Je moet het eerst zien om het te waarderen. En als het niet bevalt, steek je het gewoon weer in de fik.

BABETTE

Wauw... Wat verschrikkelijk...

Bart en Robin draaien zich naar haar toe.

BART

(*Stoer*) Het meeste hebben we al opgeruimd.

BABETTE

Ik wist niet dat het zo erg was.

ROBIN

(*Koel*) Omdat er nog niemand is komen kijken.

Babette komt de kamer in.

BABETTE

Ja, sorry. Finette en Kevin zaten bij mij en ik dacht dat Donna zou helpen, maar die moest zorgen voor Maria en Catherina.

ROBIN

Nou, je hebt het gezien. Ga maar vertellen dat ze tevreden kan zijn.

Ze draait haar rug naar Babette toe en gaat verder met haar werk. Bart heeft van de keukentrap verwonderd staan toekijken over zoveel vijandigheid en gaat ook maar weer verder met boenen. Babette voelt zich vreselijk opgelaten en schuldig tegelijk.

BABETTE

Robin laat me alsjeblieft iets doen.

ROBIN

Dan worden je kleren vies. Dat spul gaat er nooit meer uit.

Op de achtergrond kijkt Bart verbouwereerd naar zijn kleren. Babette bedenkt zich geen ogenblik en gaat naast Robin zitten met haar knieën in de rotzooi. Met haar handen graait Babette een paar verkoelde stukken hout bijeen. Als ze die in een vuilniszak wil gooien, trekt Robin die voor haar weg.

ROBIN (CONT.)

Nee, echt. Ik wil het niet.

Ze knikt naar Bart en er springen tranen in haar ogen.

ROBIN (CONT.)

Wij lossen het hier zelf wel op.

Met een beroete hand veegt ze haar tranen weg.

BABETTE

(Verzoenend) Alsjeblieft. Het was een misverstand. Echt.

De opgekropte emoties komen nu los bij Robin en Babette wil een arm om haar heenslaan, maar Robin weert die af. Ondanks haar tranen blijft ze sterk.

ROBIN

ZIJ heeft dit aangestoken en toch helpen jullie HAAR. Donna liet ons gewoon stikken op straat!

Ze kijkt Babette met rode ogen aan.

ROBIN (CONT.)

Jij zei zelf dat ik moest kiezen voor Bob. Wat de gevolgen ook zouden zijn.

Babette begrijpt dat Robin onvermurwbaar is en staat op.

BABETTE

En dit is precies wat ik bedoelde.

Ze loopt de kamer uit en vertrekt door de gang. Robin zucht en laat de vuilniszak in haar handen zakken.

BART

Ja, Bob is een mooie.

25 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER / EINDE MIDDAG 2

De vacaturepagina van de krant ligt uitgespreid op tafel. Een aantal advertenties is omcirkeld, anderen weer doorgestreept. Donna heeft een volgende nummer ingetoetst en wacht op verbinding.

DONNA (TEGEN CATHERINA)

Alles wat je verdient, gaat in de groene map. De rekeningen komen in die blauwe.

Naast haar zit Catherina met een perforator gaatjes te

klikken in een berg rekeningen, die stuk voor stuk in de blauwe map verdwijnen.

CATHERINA

Goh, wat een vondst.

DONNA (IN TELEFOON)

Hallo, met Catherina Donkersloot.
Zoekt u nog steeds een masseuse?

Ze knipoogt bemoedigend naar Catherina.

DONNA (IN TELEFOON, CONT.)

Dat treft! Ik heb een diploma
fysiotherapie en jarenlange
ervaring... Wat zegt u?

Terwijl Catherina rustig verdergaat met het perforeren en opbergen van rekeningen, taxeert Donna haar:

DONNA (IN TELEFOON, CONT.)

34 jaar, zo'n 1 meter 72, donker
haar. Hoezo?

De blauwe map begint steeds voller met rekeningen te raken.

CATHERINA

(*Mompelt*) Mm, ik heb nog zo'n
blauwe nodig. Of zal ik deze nemen?

Ze pakt de groene map die nog helemaal leeg is en draait naar Donna. Die begint ondertussen steeds minder te begrijpen van haar telefoongesprek. Ze legt haar hand op het mondstuk en kijkt naar Catherina:

DONNA (TEGEN CATHERINA)

(*Bevreemd*) Gebruik jij massagecrème
of glijmiddel?

Catherina kijkt haar bevreemd aan. Bij beiden valt het muntje tegelijk:

CATHERINA & DONNA (CONT.)

(*Vol afschuw*) Eeeehhhh!!!

Met een vies gezicht verbreekt Donna meteen het gesprek en zet een groot kruis door de advertentie. Terwijl ze een volgende nummer intoetst:

DONNA

Het verdiende wel goed.

Op dat moment klinkt er buiten een akoestische gitaar. Catherina kijkt op.

CATHERINA

(Ongelovig) Hij is terug!
Jezusmina, hij is terug!

GERD (O.S., VAN STRAAT)

(Zingt) *It was a long way, but now
I'm back. To say the things, I've
never said.*

Geschrokken ziet Donna hoe Catherina haar stoel achteruit schuift en langzaam opstaat - volkomen in beslag genomen door de muziek.

WERKGEVER (V.O., OVER TELEFOON)

Met *Total Body*. Waarmee kan ik u helpen?

DONNA (TEGEN CATHERINA)

Niet doen, Cath. Als je nu naar buiten gaat, kan niemand je meer helpen. Blijf hier.

Ze drukt de telefoon in handen van Catherina, die in hevige tweestrijd verkeert.

DONNA (CONT.)

Dit is jouw werk.

Ze snelt de gang in.

CATHERINA (IN TELEFOON)

(Stamelt) Ik bel voor de advertentie.

26 EXT. HUIS DONNA / STRAAT / EINDE MIDDAG 2

Voor het huis van Donna staat het busje van de band, beplakt met stickers van buitenlandse festivals. Het voorportier is opengegoot en met zijn benen buitenboord speelt Gerd vanaf de bestuurdersstoel op zijn akoestische gitaar.

GERD

(Zingt) *Leave daily worries all
behind and fly away with love...*

De rest van de band zit klaar voor vertrek in het busje en drinkt bier. Als hij Donna naar zich toe ziet komen, improviseert Gerd een slotakkoord en beëindigt het liedje.

DONNA

Laat haar met rust, alsjeblieft!

Gerd legt zijn elektrische gitaar opzij en springt uit het busje.

DONNA (CONT.)

Ze zit helemaal aan de grond.

GERD

Daarom ben ik hier ook. Om haar
weer op te rapen.

DONNA

Heb je nog niet genoeg gedaan? Met
je beloftes en je liedjes. Je maakt
haar volkomen gek!

GERD

En zij mij! Krankzinnig gewoon.

DONNA

Ze WIL je niet.

GERD

Dat mag ze me dan zélf vertellen.

Hij kijkt over Donna's schouder naar het huis, waaruit
Catherina inmiddels is verschenen.

DONNA

(Smeekt) Laat haar los. Zij doet
alles wat jij zegt, maar ik wil m'n
vriendin niet kwijt.

GERD (TEGEN CATHERINA)

Mijn muze!

Donna draait zich om naar Catherina die naderbij komt
gelopen en wil haar vangen met een arm om haar middel.

DONNA (TEGEN CATHERINA)

(Sist) Verdomme, Cath! Denk nou na.

Maar Catherina ontwijkt haar en springt in de armen van
Gerd. Een dolgelukkige omhelzing. Van een afstandje kijkt
Donna met lede ogen toe.

GERD (TEGEN CATHERINA)

Ik kon je niet vinden thuis. Wilde
je er tussenuit knijpen?

CATHERINA

Moet jij zeggen! Waar ben je
geweest?!

GERD

Het Haldern festival, Werchter,
Dudstock. We werden behandeld als

VIP's.

Catherina zwaait over zijn schouder naar de andere bandleden die terugzwaaien.

GERD (CONT.)

Hotels, interviews, cocktailparties,
het gebeurt allemaal echt!

CATHERINA

Ik wist het wel.

DONNA

Kom je, Catherina?

GERD

Is je kleine in de buurt? Dan gaan
we naar Thurrock in Engeland. Ik
heb een speciale roadie voor de
kinderen.

Catherina lacht, maar schudt haar hoofd.

CATHERINA

Nee. Bedankt.

En Gerd strijkt met zijn hand door Catherina's haar.

GERD

Maar dit vond je toch geweldig?!

CATHERINA

Zeker weten. Jij op dat podium.
Duizenden fans ervoor. Kicken!

GERD

Nou, dan!

CATHERINA

Maar het is jouw wereld. En daar
hoor ik niet bij. Ik zou maar in de
weg lopen.

Ze geeft hem een intense kus.

CATHERINA (CONT.)

Ga maar.

Gerd laat haar los en loopt achterwaarts naar het busje.

GERD

Je krijgt er spijt van.

CATHERINA

Dat weet ik.

Gerd springt op de bestuurdersplaats en start de motor.

CATHERINA (CONT.)

(Roept) Geef ze ervan langs!

Dan trekt Gerd het portier dicht. Toeterend rijdt het busje weg en Catherina steekt haar hand op als groet. De eerste tranen verschijnen in haar ogen. Achter haar staat Donna nog steeds mee te kijken. Dan loopt Donna naar haar toe, slaat een arm om haar heen en geeft haar een kus. Het busje verdwijnt uit het zicht.

27 INT. HUIS DONNA / GANG & WOONKAMER / AVOND 2

GANG: Vermoeid komt Menno van buiten de gang in: het was een zware dag. Met trage bewegingen trekt hij zijn jas uit en hangt hem op de kapstok. Even legt hij een hand in zijn nek en beweegt zijn hoofd om de spieren los te maken.

CATHERINA (O.S., UIT WOONKAMER)

(*Snikkend*) Ik kon zó mee. Als ik ja had gezegd, zat ik nu in Engeland!

Ongelovig laat Menno zijn hand zakken: het zal toch niet waar zijn. Behoedzaam loopt hij naar de **WOONKAMER** en ja hoor: een huilende Catherina op de bank. Donna heeft een arm om haar heen geslagen en Tom geeft haar juist een glaasje water, dat ze dankbaar aanneemt. Ongemerkt wil Menno naar de keuken glippen, maar Donna heeft hem al opgemerkt en draait naar hem toe:

DONNA (TEGEN MENNO)

(*Demonstratief*) Catherina is vandaag heel dapper geweest! Gerd kwam haar halen, maar ze zei gewoon: nee. Goed, hè?!

Menno voelt wel het pesterige toontje in haar stem, maar door haar dwingende blik en Catherina's betraande hondenogen, kan hij niet anders dan:

MENNO

(*Sarcastisch*) Ja, goed, hoor.

CATHERINA

(*Kwetsbaar*) Vind je echt?

MENNO

(*Zo oprecht mogelijk*) Ja, héél goed

gedaan.

Catherina slaakt een zucht van opluchting en draait weer naar Tom voor een nieuw slokje water. Met een geamuseerde grijns blijft Donna Menno aankijken, maar hij laat zich niet provoceren.

CATHERINA

(*Vastbesloten*) Nou, ga ik alles anders doen.

28 INT. HUIS BABETTE / GANG & WOONKAMER / AVOND 2

Diep in gedachten staat Finette bij het raam een sigaret te roken en staart voor zich uit. Naast haar voeten ligt de ingepakte plunjezak van Kevin. Een gespannen stilte in de woonkamer. Dan het geluid van een voordeur die opengaat.

BABETTE (O.S., UIT GANG)

Nou, ik durfde niet eens te vragen naar een visum, want ze was zo...

Ze verschijnt vanuit de gang in de woonkamer en breekt haar zin af. Haar gezicht trekt helemaal bleek weg.

FINETTE

(*Bromt*) Dat is geloof ik ook niet meer nodig.

Nu pas zien we Nathalie op de bank zitten. Ze heeft haar jas aan en maakt een gespannen indruk.

BABETTE

Dus toch?!

Finette drukt haar sigaret uit.

FINETTE

Ik ehh... Ik laat jullie maar even.

Ze loopt naar de gang en als ze Babette passeert:

FINETTE (CONT.)

(*Fluistert*) Jij wilde toch glasnost?

Ze loopt de gang in en gelijk daarna valt de voordeur dicht. Babette is nog steeds niet gekomen van de verrassing.

BABETTE

Waar ehh...?

NATHALIE

Bij m'n zus in Den Haag. Ik werk voor het oorlogstribunaal.

BABETTE

Wat is dit voor kinderachtig gedoe?! Ik had bijna in Petersburg gezeten!

NATHALIE

Dat wilde je zelf. Had mij rustig laten zitten. Ik heb je niet uitgenodigd.

BABETTE

Omdat ik jou zag lopen in de Utrechtsestraat!

Geen van beiden reageert op deze absurditeit.

BABETTE (CONT.)

Als je mij voor de gek wil houden, doe het dan goed. Kom dan helemaal niet meer in Amsterdam!

NATHALIE

En jij moet wegblijven uit Petersburg!

De eerste schoten zijn uitgewisseld. Babette schudt haar hoofd om het bizarre van de situatie.

BABETTE

Jezus, Nathalie. Ik was stuk toen jij vertrok. En jij helemaal in tranen. Daar speel je toch niet mee?!

NATHALIE

Wat dan? Gewoon verdergaan als *happy couple*? Waarin ik zogenaamd heel gelukkig ben en jij zogenaamd naar je werk gaat?

Babette slikt iets weg.

NATHALIE (CONT.)

Ik heb meerdere relaties gehad, maar zo muurvast, zo onbespreekbaar en frustrerend als deze...

BABETTE

We hadden nooit moeten gaan samenwonen. Dat was veel te snel.

Fel wijst Nathalie naar de bank met beddegoed en de plunjezak van Kevin.

NATHALIE

Maar nu zijn jullie met z'n drieën en jij slaapt zelfs op de bank! Dat is wél heel normaal?!...

BABETTE

Het is maar voor even. Finette is een vriendin en...

NATHALIE

Waarom wilde je naar Petersburg?
Omdat je mij zo miste? Of om te checken of ik daar wel zat?

Babette begrijpt dat Nathalie gelijk heeft en geeft geen antwoord. Er valt een stilte.

BABETTE

Hoe lang had je het willen volhouden?

NATHALIE

Totdat jij iemand anders was tegengekomen. Of ik. Gewoon zoals het altijd gaat.

BABETTE

Maar je had het toch eerlijk kunnen zeggen?! Waarom die hele komedie?

Nathalie haalt haar schouders op.

NATHALIE

Zo leek het net alsof we op een hoogtepunt waren geëindigd. Dan konden we steeds denken dat het nog iets moois had kunnen worden...

Ze glimlacht triest.

NATHALIE (CONT.)

In plaats van wat het eigenlijk was: een tussendoortje, een troostrelatie om Frank te vergeten.

BABETTE

Er waren ook goede momenten...

NATHALIE

Toen ik jou voor het eerst zag,

gingen er overal alarmbellen af:
NIET DOEN! NIET DOEN! Maar het ging
goed... zolang jij mij nodig had.

Ze doet haar jas dicht.

NATHALIE (CONT.)

En nou is mijn rol uitgespeeld.

Beiden vrouwen staan tegenover elkaar. Nathalie maakt aanstalten om weg te lopen, maar dan komt Babette naar haar toe en omhelst haar stevig.

BABETTE

Deze is wel oprecht.

Ze laat Nathalie los en die verlaat de kamer. Als de voordeur opengaat, ploft Babette neer op de bank. Ze zucht en laat haar hoofd achterover op de rugleuning vallen.

BEGIN SNELLE SEQUENTIE: Als Babette weer opkijkt, staat Corine in de kamer met twee Edammer-kaasjes in haar handen.

CORINE

Waar is Kevin?

Babette kijkt verward naar de rood verpakte kaasjes.

BABETTE

Die is zo terug, want hij moet weg.

CORINE

(*Knikt*) Met Adriaan?

BABETTE

(*Verwonderd*) Nee, een taxi.

Corine wordt helemaal bleek..

29 INT. LITERAIR CAFÉ / AVOND 2

CROSS: 30 INT. HUIS BABETTE / GANG & WOONKAMER / AVOND 2

CROSS: 31 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER & KEUKEN / AVOND 2

CROSS: 32 INT. BERLAGE / AVOND 2

LITERAIR CAFÉ: Elegant aangekleed zit Adriaan in zijn eentje aan een tafeltje. Hij is helemaal klaar voor zijn rendez-vous met Finette, maar die is nog nergens te bekennen. Nerveus trommelen zijn vingers op het tafelblad.

WOONKAMER BABETTE: Opgetogen komt Kevin van buiten de woonkamer binnen.

KEVIN

Is Finette ready?

BABETTE

(*Sust*) I'm sure she'll be back in a second.

KEVIN

She better be. I've got her ticket.

Hij wappert met een reis-envelop en Babette staart er verbluft naar.

LOUNGE: Gejaagd loopt Corine met de twee Edammer-kaasjes door de lounge naar de bar.

CORINE (TEGEN BARMAN)

(*Kordaat*) Finette van Aspen?! Ze komt hier weleens om te schrijven.

BARMAN

Mm, klinkt bekend. Maar ze is er niet.

Corine kijkt vertwijfeld om zich heen.

WOONKAMER BABETTE: Met Finettes gevulde reistas komt Babette vanuit de slaapkamer naar Adriaan in de woonkamer.

BABETTE

Zelfs haar spullen zijn al ingepakt.

Adriaan wappert het zelfverzekerd weg, maar de twijfel begint te knagen.

ADRIAAN

(*Lacht*) Amerika?! Welnee. Ze brengt de avond door met mij.

Hij wappert met een hotelsleutel en Babette begrijpt het nou helemaal niet meer.

WOONKAMER DONNA: Op de bank luistert Catherina perplex naar de telefoon.

CATHERINA (IN TELEFOON)

Met Adriaan?!

Gealarmeerd kijkt ze naar de gang, van waaruit Donna verschijnt met Kevin.

KEVIN

She's about to miss her plane.

DONNA

(Stellig) Do you really think, she would leave without telling us?

Onthutst staart Kevin voor zich uit. Op de achtergrond verdwijnt Menno hoofdschuddend de keuken in.

LOUNGE: Corine is op een bankje neergezakt en staart moedeloos voor zich uit. Ze legt de twee Edammertjes voor zich op tafel.

EINDE SEQUENTIE.

KEUKEN DONNA: Met nonchalante bewegingen staat Menno kaasblokjes te hakken op het aanrecht. Vanuit de kamer verschijnt Donna in de deuropening.

DONNA

(Zucht) Vrouwen, vrouwen, vrouwen.

Menno draait zich om met een handvol blokjes kaas.

DONNA (CONT.)

Hoe meer ik meemaak, hoe minder ik ze begrijp.

MENNO

(Bromt) Hm, jij dus ook.

Hij gooit wat kaasblokjes in zijn mond. Donna slaat haar armen om hem heen en legt haar hoofd tegen zijn borst.

DONNA

Je had gelijk vanmiddag. Met Catherina.

MENNO

Ik had het nooit zo mogen zeggen.

Hij houdt Donna een kaasblokje voor en zij hapt het weg.

DONNA

Je was eerlijk. En daar kan ik nog wat van leren.

Beiden blijven staan in een tedere omhelzing.

33 INT. HOTEL / SLAAPKAMER / AVOND 2

Met een glunderend gezicht komt Adriaan de hotelkamer binnen. Hij trekt Finette aan haar hand met zich mee en sluit de deur achter haar. Zij observeert terughoudend

zijn opwinding.

ADRIAAN

Net de eerste keer. Weet je nog?
Alsof we iets stouts doen.

Hij slaat een punt van de deken op het bed uitnodigend terug en kijkt haar grijnzend aan.

FINETTE

Maar jij en Corine, hebben jullie
geen...?

ADRIAAN

Zij is meer moeder dan vrouw. En
trouwens, ook vóór de baby hadden
wij nooit die spanning.

Hij gaat op een stoel zitten en begint zijn veters los te strikken. Finette kijkt naar zijn handelingen en blijft zelf gewoon staan.

ADRIAAN (CONT.)

Zoals jij en ik. Als je de redactie
binnenliep en iedereen keek om.
God, wat was ik trots!

FINETTE

(*Glimlacht*) En ik op jou. De
machtige hoofdredacteur,
zelfverzekerd en altijd in vorm.

ADRIAAN

Omdat ik wist dat jij thuis op mij
wachtte.

Hij heeft zijn schoenen en broek uitgetrokken en gaat staan. Bewegingloos slaat Finette hem gade en maakt zelf geen aanstalten om zich uit te kleden.

ADRIAAN (CONT.)

(*Lief*) Heb je het koud?

Finette reageert niet en Adriaan begint een beetje onzeker te worden.

FINETTE

En nu? Een spuugvlek op je
overhemd...

Adriaan kijkt omlaag naar zijn overhemd: inderdaad een vlek. Hij probeert die er met z'n nagel af te krabben.

ADRIAAN

De baby. Echt álles zit onder.

FINETTE

... smerige sokken en een buikje.

Adriaan trekt zijn buik in en kijkt Finette bevreemd aan.

FINETTE (CONT.)

Wat is er gebeurd, Adriaan?! Twee jaar en je bent helemaal ingekakt.

Adriaan slikt iets weg.

ADRIAAN

(*Stamelt*) Het is dat thuiszitten. Dan maakt het niet meer zo uit.

Finette schudt ongeloofig haar hoofd.

FINETTE

Klagen over de strijk en vieze luiers!

ADRIAAN

Je weet niet wat het is, Finette. Jij hebt nooit kinderen gekregen.

Auw. Een echo van talloze ruzies.

FINETTE

Het is jouw keuze. Jij bent met haar getrouwd en jij wilde een kind. Wees dan ook een vent en draag de consequenties.

ADRIAAN

Dat doe ik toch ook?! Ik laat ze nooit in de steek, hoe vaak ik daar ook aan denk.

FINETTE

Waarom zijn we dan hier? Als troost voor je treurige bestaan?! Daarvoor ga je maar naar de Wallen.

En daarmee draait ze zich om en trekt de deur open. In zijn onderbroek en op sokken snelt Adriaan naar haar toe en duwt met zachte hand de deur weer dicht.

ADRIAAN

Alsjeblieft, Finette. Je hield toch van me?!

Hij brengt zijn gezicht heel dicht bij het hare.

ADRIAAN (CONT.)

Het kan zo wéér gebeuren.

FINETTE

Dat was iemand anders.

Ze verlaat de kamer.

34 INT. HUIS ROBIN / WOONKAMER / AVOND 2

Het meeste puin is inmiddels uit de kamer verdwenen en de vloer is grondig aangeveegd. Bob zit met een kladblok op de grond en maakt een werkplan.

BOB

Eerst maak ik de wc, dan de douche
en een nieuw keukenblok.

Robin staat verderop in de kamer en kijkt bedachtzaam rond.

ROBIN

Ja, ja...

Bob kijkt vragend op.

ROBIN (CONT.)

Misschien is het toch leuker om het
keukenblok daar te zetten. Dan kan
de bank straks...

BOB

Nee, hè?! Het stond toch goed
allemaal?!

ROBIN

Ja, maar ik wil wel weer eens wat
anders.

Bob gooit zijn potlood op het kladblok en laat zijn hoofd in zijn handen zakken.

BOB

Dat meen je niet.

Robin begint te lachen, knielt bij hem neer en vliegt hem om de nek.

ROBIN

Wat ben jij makkelijk te stangen,
zeg! Maak het precies zoals het
was.

Ze kust hem.

ROBIN (CONT.)

Dat was perfect.

Bob kijkt op en wil haar kussen, maar ziet dan achter Robin hoe Catherina met haar jas en tas schuchter is binnengekomen. Robin draait zich om en komt langzaam omhoog. Het lijkt alsof ze Catherina ieder moment kan aanvliegen en Bob gaat uit voorzorg staan.

CATHERINA

Als je mij er meteen uitzet, snap ik dat wel. Dan hebben jullie volkomen gelijk.

Robin en Bob reageren niet, maar blijven haar verbijsterd aankijken.

CATHERINA (CONT.)

Wat ik heb gedaan, was schandalig. Niet alleen dit - het was geen opzet, alleen ontiegelijk stom...

Ze kijkt om zich heen naar de brandschade in de kamer.

CATHERINA (CONT.)

Maar vooral wat ik jullie heb aangedaan. Dat was egocentrisch en hufterig. Ik had het recht niet om jou je vriendinnen af te nemen.

Nog steeds reageert Robin niet, maar blijft Catherina onderkoeld observeren. Die haalt drie oude Barbies uit haar tas en terwijl ze de poppen bekijkt:

CATHERINA (CONT.)

Heb ik nog gevonden. Het zijn misschien niet hetzelfde, maar toch wel lief. Af en toe zijn ze een beetje eigenwijs, maar ze bedoelen het goed.

Robin maakt geen aanstalten om de poppen aan te nemen en Catherina blijft er wat onhandig mee staan.

CATHERINA (CONT.)

(*Knikt*) Ik begrijp het wel.

Het wordt tijd om te vertrekken.

CATHERINA (CONT.)

Ik hoop dat jullie gelukkig worden met z'n tweeën. Ik sta er niet meer

tussenin. (*Tegen Bob*) En jij krijgt die scheidingspapieren. Zonder fik.

Als zij de kamer wil verlaten en de gang inlopen, barst Robin ineens los.

ROBIN

Het was niet schandalig wat jij hebt gedaan, het was MISDADIG! Regelrechte doodslag!

CATHERINA

(*Timide*) Ja.

Bob wil een arm om Robin heenslaan om haar te kalmeren, maar zij rukt zich los.

ROBIN

Een huis in de hens steken?! Krankzinnig! En als je denkt dat je er zomaar mee wekomt, ben je nog veel gekker!

BOB (TEGEN ROBIN)

Het was geen opzet, zei ze.

ROBIN (TEGEN CATHERINA)

Met een stelletje ouwe poppen en een rotsmoes! Ze moeten je OPSLUITEN!

Catherina kijkt schaapachtig weg en laat Robin maar uitrazen.

BOB (TEGEN ROBIN)

Ze zei toch sorry?

ROBIN

(*Woedend*) Wij mochten niks zeggen over Gerd, maar mij maak je kapot!

Opeens valt ze helemaal stil. Van haar woede is geen spoor meer te bekennen en ze staat zachtjes te huilen. Catherina kijkt ernaar en voelt zich opgelaten.

BOB (TEGEN CATHERINA)

(*Zacht*) Troost haar dan!

Catherina kijkt onhandig naar de stil jankende Robin.

BOB (CONT.)

(*Aansporend*) Doe dan!

Met de drie Barbies nog in haar handen komt Catherina

naar Robin toe en omhelst haar voorzichtig.

ROBIN

(In tranen) Het is gewoon een klotestreek!

CATHERINA

Shht, stil maar.

Terwijl Robin in Catherina's armen staat uit te huilen, ziet Bob vanuit de gang Donna binnenkomen met drie designstoeltjes.

DONNA (TEGEN BOB)

(Voorzichtig) Had ik nog over. Misschien hebben jullie er iets aan.

Ze kijkt om zich heen in de verbrande woonkamer en ziet dat er werkelijk niets gespaard is gebleven. Robin maakt zich los uit de omhelzing van Catherina en droogt haar tranen.

ROBIN

Zet maar neer. Past mooi bij de rest.

Donna zet de stoelen neer en geeft haar een kus.

DONNA

Sorry.

Robin knikt en ziet hoe achter haar Babette om de hoek van de gang kijkt.

Babette

(Timide) Is het veilig?

Ze loopt verder de kamer in en haalt uit een tas wat glazen, een waterkoker en pakjes thee, die ze aan Bob overhandigt.

BABETTE (CONT.)

Groene thee. Dat leek me wat saver dan wodka lime.

Bob loopt met de waterkoker naar de keuken om thee te zetten en Babette haalt een glazen jampotje uit de tas. Daarin verschijnen op een zandbodempje de eerste scheuten van een plantje.

BABETTE (TEGEN ROBIN, CONT.)

Van Finette. Die komt misschien wat later. Een nieuw begin, waar iets moois uit kan groeien.

DONNA

Een wietplantje, hoop ik.

CATHERINA

Hou het dekseltje maar goed open.

Robin bekijkt het plantje in het potje, terwijl Donna op een van haar stoelen gaat zitten. De sfeer tussen de vriendinnen is nog steeds een beetje onhandig.

BABETTE (TEGEN CATHERINA)

Wat ga jij nou doen?

Catherina haalt haar schouders op.

CATHERINA

In ieder geval rustig aan. Het is een kranzinnige tijd geweest.

Ze kijkt om zich heen en Donna knikt instemmend. Weer een stilte.

CATHERINA (CONT.)

(Terloops) Goh, ik zat te denken: we hebben hier nooit een housewarming gehouden.

Een ogenblik is het stil, dan barst iedereen in lachen uit. Ook Catherina beseft wat ze heeft gezegd en begint tenslotte mee te lachen. Het ijs is gebroken.

Robin zet het jampotje met plantje naast zich op de grond.

TITELS

35 INT. TAXI / AVOND 2

CROSS: 36 SPAARNWOUDE / MIDDAG 1 (20 JAAR GELEDEN)

TAXI: Het gezicht van Finette helemaal in tranen. Naast haar kijkt Kevin gelaten door het portierraam naar buiten. Beiden zitten op de achterbank van een taxi.

SPAARNWOUDE: De jonge Finette in ZWARTWIT rent met haar jas achter een kikker aan. Plotseling duikt voor haar de jonge Adriaan op die de kikker voor haar heeft gevangen.

JONGE ADRIAAN (O.S.)

Hoi.

TAXI: Het lichaam van Finette schokt van het janken. Kevin trekt haar sussend naar zich toe en haar hoofd valt

op zijn schouder.

TAXI-CHAUFFEUR (O.S.)

Over there is Schiphol Airport.

Kevin knikt en Finette sluit haar ogen.

SPAARNWOUDE: De jonge Finette lacht naar haar de jonge Adriaan en een vonk springt over. Langzaam vouwt hij zijn handen open en daar zit de kikker.

Even drentelt het diertje aarzelend rond en dan: een sprong.
